

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Aktieselskaber.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 1651; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 3011).

Udenfor Erklæringen var der ikke stillet Ændringsforslag.

De stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Ordføreren (Hey): Der er ved dette Lovforslags Behandling i det andet høje Ting indført en Række Ændringer. Jeg tør ikke sige, at man kan betragte alle disse Ændringer som Forbedringer af Lovforslaget, men man har i Landstingsudvalget for at opnaa Enighed om det dog kunnet gaa med til næsten alle de foretagne Ændringer. Man finder, at nogle af dem maaske er overflødige, men man har ikke derfor villet volde Sagen nogen videre Vanskeligheder.

Jeg skal begynde med at omtale den Ændring, som er af nogen principiel Art, og som har voldet den største Vanskelighed, nemlig den, som i det andet høje Ting er vedtaget i § 1. Man havde i det andet Ting nogen Vanskelighed ved at komme til Enighed om, hvorledes man vilde stille sig til den Definition, man her i Tinget havde givet af Selskaber, som ikke skulde rammes af denne Lov, men den Løsning, man er kommet til i det andet Ting, synes jeg, at vi ikke heroppe kan finde tilfredsstillende, idet den faktisk opgiver Løsningen af dette Spørgsmaal og udskyder den til Domstolenes endelige Afgørelse. I Almindelighed kan det vel siges om de Love, vi laver her, at ingen af dem er fejlfri, ingen er fri for Tvivlsspørgsmaal, og i mange Tilfælde maa man altsaa gaa til Domstolene. Det forekommer mig imidlertid, at her vil der blive en for vid Mark for Fortolkninger, saaledes at det var lykkeligst at undgaa det, og det har man da her i Tinget ment at kunne naa ved, at man fastholdt Landstingets oprindelige Affattelse af Lovforslaget paa dette Punkt med en ringe Ændring, som under Forhandling fra anden Side er ønsket fastslaaet i Loven, og hvorved man mener at imødekomme Ønskerne, saaledes at Lovforslaget derefter kunde have Udsigt til en let Gang gennem det andet Ting.

I Overensstemmelse hermed stiller Landstingets Udvalg da nogle Ændringsforslag, i alt 3. Men om disse skal jeg bemærke, at det tredie ønskes taget tilbage, og paa Udvalgets Vegne tager jeg herved som Ordfører dette Ændringsforslag tilbage, idet det nærmest maa siges at være indkommet som Følge af en Misforstaaelse; en Misforstaaelse, som jeg maaske som Ordfører bærer Skylden for, men som altsaa rettes derved, at Ændringsforslag Nr. 3 tages tilbage. Ellers skal jeg tillade mig at anbefale de to tilbageværende Ændringsforslag. Skulde jeg have sagt noget om de Ændringer, som er vedtagne i det andet Ting, og som vi ellers er gaaet med til, er der eet, som i alt Fald jeg ikke rigtig forstaar kan tilfredsstille de paagældende. Det er det Ændringsforslag, der er indkommet som Følge af Ønsker fra Forsikringsselskabernes Side. Der har fra Forsikringsselskabernes Side, som ogsaa omtalt her i Salen ved tidligere Behandlinger, været fremsat Ønske om en særlig Forsikringslov. Derom fremhævede ogsaa jeg, at det maaske kunde have noget paa sig, og jeg vil ogsaa tro, at Forsikringsselskaberne hellere skulde have ventet, til en saadan Lov mulig kom, end have faaet denne Ændring ind. De hævdede, at det, som generede dem, var det, at det ved denne Lov blev bestemt, at den mindste Kapital, hvormed et Aktieselskab for Fremtiden kan stiftes, skal være 5,000 Kr., idet det derved blev fastslaaet, at nu kunde man lave et Forsikringsselskab med en Aktiekapital paa 5,000 Kr. Dette fandt de var meget graverende, de mente, at man derved vilde faa saa mange smaa Forsikringsselskaber, at der ikke var Mening deri. Dertil maa jeg dog sige, at den Dag i Dag, hvor vi ingen Aktielov har, kan man stifte Forsikringsselskaber med en Aktiekapital ned til 100 Kr. eller til et hvilket som helst Minimum af Kapital, saa jeg kan ikke se, at Stillingen vilde blive forværret ved Bestemmelsen om de 5,000 Kr. Nu har man altsaa opnaaet at faa sit Ønske opfyldt derved, at 50,000 Kr. er blevet sat som Minimum for Dannelsen af Forsikringsselskaber. Men jeg er ganske uenig med Forsikringsselskaberne om, at dette er tilstrækkeligt, thi jeg mener, at ogsaa 50,000 Kr. i Virkeligheden vil være for lille Kapital for saadanne. Men vi følger ogsaa her Folketinget; naar Forsikringsselskabernes Repræsentanter har faaet deres Ønsker opfyldt, er der vist ikke videre at sige dertil.